

МІЙ ЗЕМЛЯК ОЛЕГ ГАЛАТЮК – ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Матолінець Соломія, учениця 11 класу Жвирківської ЗШ І-ІІІ ступенів, слухачка КЗ

«Сокальська Мала академія наук учнівської молоді імені Ігоря Богачевського»

Керівник: **Мусій Світлана Степанівна**, вчитель історії КЗ «Сокальська Мала академія наук учнівської молоді імені Ігоря Богачевського»

Війна – це зараз не просто слово, а реальність... Кожен свідомий українець переконався, що найбільшою цінністю нашого життя є мир. Мир, незалежність та цілісність держави відстоюють сьогодні на сході справжні герої сучасності. Вони щодня доводять усьому світові, майбутнім поколінням, що Україна була, є і буде. І ніхто не сміє посягати на її незалежність і суверенітет. Це справжні патріоти!

Сміливі, горді, готові стати на захист рідної України – такими завжди народ зображав своїх захисників.

І які б нещастя не випадали людям, який би ворог не ступав на українську землю, народ завжди міг надіятися на відважних хлопців, які неодмінно «вступлять з ворогами в тан, аби визволити братів-українців з ворожих кайдан», – як співається у знаменитій маршовій пісні Січових Стрільців. Сучасні герої – це продовжувачі їх звичаїв. А боротьба – з тим же ворогом, одвічним московським загарбником.

Нова генерація українців стала гідним послідовником мужності, героїзму повстанців, відродивши їхні гасла: «Слава Україні!», «Україна понад усе!», «Воля України, або смерть!». Своїми чистими поглядами наче зазирають у наші душі. Сокальщина гордиться своїми героями, які стали на захист рідної країни.

Серед них – наш земляк Олег Миколайович Галатюк. Народився у селі Завишень Сокальської територіальної громади Червоноградського району Львівської області 7 березня 1986 року у сім'ї Ніни та Миколи Галатюків. Навчався у Завишенській початковій, а згодом у Жвирківській середній школі. Випускник 2003 року. Пам'ятаю, коли навчався в школі, допомагав своїй мамі, яка працювала прибиральницею. У Ніни Григорівни було хворе серце, їй робили операцію, син шкодував її, тому приносив воду, щоб полегшити працю.

У 2004-2005 роках проходив строкову військову службу у лавах Збройних Сил України. Служив у 80-му окремому аеромобільному полку Аеромобільних військ Сухопутних військ Збройних Сил України (*нині – 80-а окрема десантно-штурмова бригада Високомобільних десантних військ Збройних Сил України; військова частина А0284, місто Львів*).

У лютому 2015 року мобілізований до лав Збройних Сил України. Служив розвідником розвідувального взводу 15-го окремого мотопіхотного

батальйону 58-ї окремої мотопіхотної бригади Сухопутних військ Збройних Сил України (*польова пошта В2260*).

Згадує науковий співробітник музею «Людина. Земля. Всесвіт» Наталія Покотюк: «У Другій окремій Галицькій бригаді НГУ (15 ОМПБ) на сході служив наш земляк зі села Завишень, Сокальського району Олег Галатюк. Влітку він і його побратими передали для нашого музею через волонтерів український прапор з автографами бійців бригади та своїм автографом, а також інші експонати, які доповнили розділ експозиції «Хай святяться Ваші Імена».

З 2015 року брав участь в антитерористичній операції на сході України. Олег міг не йти до війська, бо його комісували, але не зміг сидіти вдома, коли інші воюють за територіальну цілісність України. Запитання «Хто, як не я, буде захищати?» – стало його переконанням.

У лютому 2015 року мобілізований; молодший сержант, розвідник розвідувального взводу 58-ї окремої механізованої бригади, згідно книги пам'яті – 58-ї бригади Служив у розвідвзводі старшим розвідником-телефоністом. Олег 15 лютого вже мав повернутися додому назавсім. На нього чекали батьки, сестра, п'ятирічний синочок Ростислав, тримісячна донечка Аріна та дружина Галина. Та не судилося....

У ніч на 22 грудня 2015 року молодший сержант Галатюк під час бою підірвався на гранаті поблизу села Новобахмутівка Ясинуватського району Донецької області.

З світлих на нас дивиться молодий, усміхнений, вродливий чоловік. Йому лише 29... він мріяв та кохав, хотів бачити як зростають його діти, як зробить перші кроки маленька донечка... Та війна перекреслила усі його плани: ворожа граната обірвала молоде життя.

Бойові побратими Олега щиро розповідали про те, що «Олег справжній герой. Він був сильним духом, відважним, справедливим і цілеспрямованим. Такі люди підтримують бойовий дух в армії.», «Якщо б не такі люди як Олег, які пішли служити і захищати державу, мабуть мене досі не було б в живих», «Наша рота – це єдина й дружна сім'я, бо нам доводиться щодень дивитись смерті у вічі. Ми ділили з Олегом всі труднощі служби: жили в одному бліндажі, їли з однієї тарілки, ходили разом на бойові завдання. Олегу було можна довіритись, бо не можна йти у розвідку чи на бойове завдання, коли ти не довіряєш людині. Він завжди знаходив такі слова, щоб підбадьорити та підтримати інших. Ми знали, що він ніколи нікого з нас не залишить в біді за будь-якої ситуації». Командир третьої роти з позивним «Дунай», який уже багато років у армії, розповідав, що «дуже рідко зустрічав таких людей, як Олег. Він був правильним хлопцем, відважним, хоробрим, зі своєю проукраїнською позицією, більше добровольцем, ніж мобілізованим. Своєю поведінкою підтримував і заохочував інших, завжди був за добро, мир і правду. Олег це простий український козак, яких тепер мало».

25 грудня 2015 року вся Сокальщина прощалася з героєм. Похований на Новому цвинтарі села Завишень Сокальської територіальної громади Червоноградського району Львівської області.

Рішенням Сокальської районної ради від 13 жовтня 2016 року присвоєно звання «Почесний громадянин Сокальського району» (посмертно).

14 жовтня 2016 року на фасаді Жвирківської ЗШ I-III ступенів урочисто відкрито меморіальну дошку Героєві сьогодення, випускнику школи Олегові Галатюку, який загинув 22 грудня 2015 року під час бою у зоні АТО поблизу с. Новобахмутівка Донецької області.

Указом Президента України № 239/2018 від 23 серпня 2018 року, «За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України», нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Пам'ятати – це обов'язок кожного свідомого українця. Ми не маємо права забути імена наших героїв, що загинули за мирне життя на сході України. Вони, віддавши найдорожче – життя, дали нам можливість сьогодні жити, навчати дітей, будувати Українську Соборну самостійну державу.

Пам'ятаймо всіх – живих і тих, хто вже не з нами. Про них варто знімати фільми, писати книжки та розповідати дітям. Ми повинні зробити все, щоб про них не забули.

Кожен із Героїв заслуговує на вічну славу і нашу вічну пам'ять! Дай, Боже, щоб ті втрати, були недаремними, щоб тепер закінчити цей змаг нашою перемогою.

Герої не вмирають лише в тому випадку, якщо жива пам'ять про них.

Збережемо її разом!

Фото з родинного альбома та з соціальних мереж

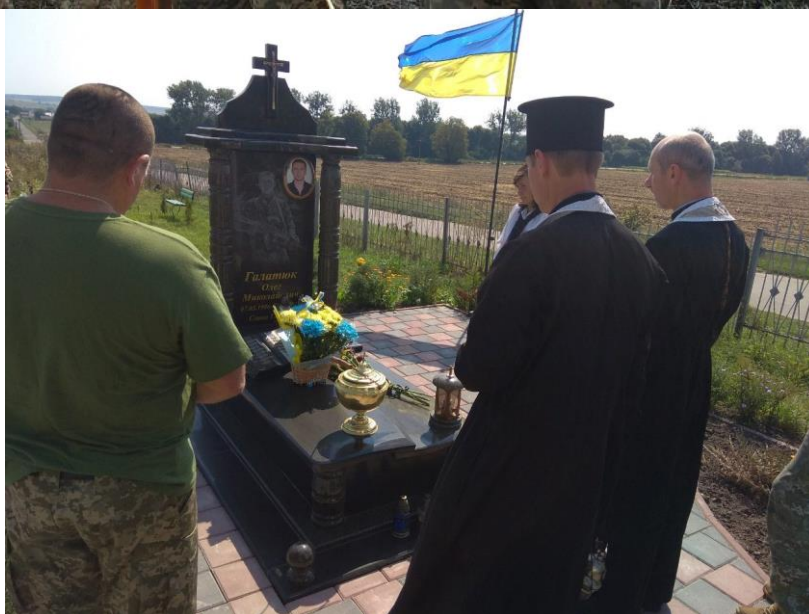

Поховали Олега Галатюка - Героя з Завишня, який загинув в зоні АТО
Прощалися з дев'ятим героєм (2015 р.)

Указом Президента України № 239/2018 від 23 серпня 2018 року, "за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України", нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (помертпно).

Рішенням Сокальської районної ради від 13 жовтня 2016 року присвоєно звання "Почесний громадянин Сокальського району" (посмертно).

14 жовтня, на фасаді Жвирківської ЗШ І-ІІІ ст., урочисто відкрито меморіальну дошку Героєві сьогодення, випускнику школи Олегові Галатюку, який загинув 22 грудня 2015 року під час бою у зоні АТО поблизу с.Новобахмутівка Донецької області.

Меморіальна дошка тепер стала символом безсмертної пам'яті Героя.

